

Βάσει ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΦΥΛΛΟ 5

ΙΟΥΛΙΟΣ 2001

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ Ο νέος διεθνής πόλος αντίστασης

Δέκα χρόνια μετά το περιβόητο “τέλος της ιστορίας” και όσοι ευαγγελίζονταν το αναπόφευκτο της ολοκλήρωσης του παγκόσμιου καπιταλισμού φαίνεται να διαψεύδονται. Το όραμα μιας απόλυτης “Δημοκρατίας της αγοράς” λόγω των ίδιων των ενδοκαθεστωτικών τριβών, της δημιουργίας πόλων και της αδυναμίας υπέρβασης εθνικοποιημένων συμφερόντων, όχι μόνο δεν αποτελεί μονόδρομο αλλά αντίθετα, ένα ιδιαίτερα επισφαλές στοίχημα. Από την άλλη, η επιζητούμενη συναίνεση στις επιδοχές των κυριάρχων δεν υφίσταται. Αν μη τι άλλο ενδεικτικές, όσο και ουσιαστικές οι κινητοποιήσεις που τα τελευταία χρόνια αποτελούν μόνιμο αντίλογο στην οποιαδήποτε προσπάθεια υπερεθνικού ή περιφερειακού συντονισμού του κεφαλαίου καταδεικνύουν αυτή την πραγματικότητα.

“Δυστυχώς τα γεγονότα στο Σιατλ, στη Νίκαια και στο Γκέτεμποργκ πρόκειται να συνεχιστούν” (Γκόραν Πέρσον, Πρωθυπουργός της Σουηδίας)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΕΠΙ ΠΤΩΜΑΤΩΝ

Στην παρούσα φάση τα γεγονότα στο Γκέτεμποργκ αποτελούν ορόσημο στην εξέλιξη των διεθνών κινητοποιήσεων ενάντια στην παγκοσμιοποίηση. Όχι τόσο λόγω της δυναμικής των συγκρούσεων αλλά ειδικότερα με επίκεντρο τον σφάεστατο πλέον κατασταλτικό προσανατολισμό της διεθνούς κυριαρχίας, όπως κατέληξε με έναν νεαρό διαδηλωτή κλινικά νεκρό, αφού είχαν προηγηθεί συστηματικές διώξεις, συλλήψεις, αποκάλυπτη βία και τελικά αληθινά πυρά. Οι δηλώσεις των συνευρισκόμενων ευρωπαίων ηγετών επιβεβαίωσαν τη νέα στρατηγική αντιμετώπισης αντίστοιχων απειλητικών φαινομένων, υπερθεματίζοντας εν όψει μελλοντικών κινητοποιήσεων (δη Γένοβα).

“Είναι πολύ σημαντικό να μην υποχωρήσουμε ούτε χιλιόστο σε αυτούς τους ανθρώπους” (Τόνι Μπλερ)

“Το μόνο που μπορεί να βοηθήσει είναι η καταστολή” (Γκέρχαρντ Σρέντερ)

Η επιλογή μιας στυγνότερης και συστηματικότερης κατασταλτικής πολιτικής εμφανίζεται πλέον επιβεβλημένη, καθώς η τακτική εξασφάλισης νομιμοποίησης, μέσα από ανά τον κόσμο συνεδριάσεις διεθνών οργανισμών και οργάνων (Παγκόσμια Τράπεζα, Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, Σύνοδοι Κορυφής, G8 ή Ε.Ε.) απέτυχε.

“Εάν εμείς οι δημοκράτες, δεν είμαστε ικανοί να δώσουμε μια κατάλληλη απάντηση (σ.σ. σε όσους μεταχειρίζονται βία), τότε είμαστε σε πολύ άσχημη κατάσταση”, είπε ο Γκόραν Πέρσον την ώρα που εξήγγειλε τη δημιουργία μιας ομάδας εργασίας σε υπουργικό επίπεδο, αποτελούμενη από εκπροσώπους της Γαλλίας, της Σουηδίας και του Βελγίου, δηλαδή της προηγούμενης, της θητεύουσας και της επόμενης προεδρεύουσας χώρας της Ένωσης, με σκοπό να αναζητήσει τα κατάλληλα μέτρα για το πρόβλημα. “Δεν μπορούμε να μείνουμε με σταυρωμένα τα χέρια. Οφείλουμε να συνεργαστούμε εναντίον εκείνων που θέλουν να γκρεμίσουν τις δημοκρατικές διαδικασίες... Αυτό το πράγμα δεν το έχουμε ξαναδεί στη Σουηδία. Πρέπει να αλλάξουμε τους νόμους για τη χρήση όπλων, το οφείλουμε στους αστυνομικούς”, πρόσθεσε ο Σουηδός πρωθυπουργός. Απο την άλλη ο επικεφαλής της ομάδας ακτιβιστών Έργκαν Μπέργκστεν, είπε ότι επιτέθηκαν πρώτοι οι αστυνομικοί.

Τα μάτια όλων τώρα είναι στραμμένα στη Γένοβα, όπου τον επόμενο μήνα (20-22 Ιουλίου) συγκαλείται η σύνοδος των οχτώ πιο ανεπτυγμένων βιομηχανικά χωρών του πλανήτη (G8). Οι υπουργοί εσωτερικών της Γαλλίας Ντανιέλ Βαγίαν και της Γερμανίας Ότο Σίλι κάλεσαν τους ομολόγους τους των άλλων κρατών - μελλών σε μια επείγουσα διάσκεψη, με σκοπό να δώσουν απο κοινού “μια οργανωμένη και σκληρή απάντηση σ’ αυτήν την νέα μορφή εξτρεμισμού, της ασύνορης εγκληματικότητας”, όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση του Γερμανικού υπουργείου εσωτερικών.

Απόσπασμα απο Ελευθεροτυπία, Δευτέρα 18 Ιουνίου 2001

Η συνομιλία δημοσιογράφου και εκπροσώπου της ΑΤΤΑΚ (Ένωση για τη φορολόγηση των συναλλαγών προς όφελος των πολιτών) φανερώνει πολλά για μια διαφορετική αντίληψη περί “κινήματος” “ΟΙ ΤΑΡΑΧΕΣ ΜΑΣ ΠΗΓΑΝ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΙΣΩ”

“Οι ταραχές που έγιναν το σαββατοκυριακό στο Γκετεμποργκ πάνε το κίνημα κριτικής στην παγκοσμιοποίηση πολλά χρόνια πίσω”, μας είπε συντετριμμένος ο εκπρόσωπος τύπου της πανευρωπαϊκής κίνησης κριτικής στην παγκοσμιοποίηση

**ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ 18, Τ.Κ. 546
35, ΘΕΣ/ΝΙΚΗ • Τ.Θ. 50067, Τ.Κ. 54 013
ΤΗΛ.: 261.290**

e-mail: thessaloniki@resistance.gr

Το “ΒΑΣΕΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ” θα το βρείτε
στα παρακάτω σημεία:

Βιβλιοπωλεία: ΚΕΝΤΡΙ, ΒΙΒΛΙΟΣΤΟΚ, ΛΩΤΟΣ, ΡΑΓΙΑΣ, ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗΣ, ΙΑΝΟΣ

Καφέ - δισκοπωλεία: ΡΑΨΩΔΙΑ, ΛΩΤΟΣ, ΖΩΓΙΑ, CAFE BAR CULT (Ευόσμος), VERDI, JOURNAL, Α. ΝΙΚΗΣ 35

Αθήνα: ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΤΕΚΙ (Ζωοδόχου Πηγής 95), ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ (Θεμιστοκλέους 37, Εξάρχεια), ΚΑΦΕ ΑΘΗΝΑΙΟΝ (Τσαμαδού 10)

Δράμα: Βιβλιοπωλείο ΕΙΡΜΟΣ (Ζερβού 6, στοά Ντινάκη)

Αλεξανδρούπολη: ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΡΑΜ

Ξάνθη: ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΣΕΛΙΔΕΣ (Βενιζέλου 29)

Σέρρες: ΣΤΕΚΙ “ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ” (Σταγείρων 11)

Η σύνοδος της Παγκόσμιας Τράπεζας στη Βαρκελώνη (24 με 26 Ιουνίου) ματαιώθηκε λόγω των προγραμματιζόμενων αντιδράσεων και μεταφέρθηκε για το... διαδίκτυο. Η ένδεια νομιμοποίησης ή αξιοπιστίας είναι εμφανής. Ίσως το πραγματικό “περιφερόμενο τσίρκο”

είναι αυτό της Σοσιαλδημοκρατίας, των πραματευτάδων ενός οικονομικού θαύματος που ποτέ δεν υπήρξε και των κοινωνικών εγγυήσεων, που σαν χάντρες και καθρεφτάκια σκοπεύουν να χρησιμοποιήσουν για να καθυποτάξουν τους “ιθαγενείς” του νέου αιώνα.

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ

Το ρεύμα της αντιπαγκοσμιοποίησης, εμφανίζεται ως η πρώτη απόπειρα αντίστασης σε διεθνές επίπεδο στην παγκόσμια νέα τάξη πραγμάτων. Έρχεται να συμπληρώσει ένα κενό δράσης και συντονισμού πάνω από 25 χρόνια. Τα δεδομένα της σύγχρονης εποχής, κυρίως το διαδίκτυο αλλά και η μεταβολή της συνοριακής υπόστασης εντός της Ε.Ε., διευκόλυνε σε σημαντικότατο βαθμό την ανταλλαγή απόψεων, εμπειριών αλλά και την κοινή δράση στον ίδιο τόπο και χρόνο, ομάδων ποικίλων τάσεων και στόχων.

Το ρεύμα δεν εντάσσεται σε κανένα σχήμα πρώτερης κινηματικής αντίστασης. Ως κατεξοχήν πλουραλιστικό φαινόμενο, χαρακτηρίζεται από την ευελιξία, τη διευρυμένη απεύθυνση και επίσης την απουσία καθοδήγησης (οι προτιθέμενοι να την επιβάλλουν ασφαλώς δεν εκλείπουν). Είτε το έναυσμα δόθηκε απο θεσμικές - απλά αντιπολιτευτικές διαδικασίες (συνδικάτα, κόμματα) είτε όχι,

φαίνεται να τις έχει ξεπεράσει.

Όλα είναι υπο διαμόρφωση. Και υπάρχουν οι όροι για την ανάδυση μιας συγκροτημένης, ριζοσπαστικής αντίστασης. Παρ’ όλα αυτά, το ρεύμα ως ένα ανομοιογενές σύνολο συλλογικοτήτων διαφορετικού σκεπτικού, διαφορετικού στόχου, δεν είναι κίνημα. Είναι πρώτα απ’ όλα “αντιπαγκοσμιοποιητικό” και ούτε καν αυτούσια αντικαπιταλιστικό. Μοιάζει να περιλαμβάνει τους πάντες. Απο παρεμβατιστές οικονομολόγους, φιλεύσπλαχνους παπικούς, αντιευρωπαϊστές, οικολόγους, μέχρι ριζοσπάστες αντικαπιταλιστές, αντιεξουσιαστές.

Η διαφορά στις μορφές δράσης και στο πρόταγμα του καθενός είναι άμεση.

Σημαντικότερο όμως (και ενδεικτικότερο) αποδεικνύεται πλέον το πως αντιλαμβάνεται ο καθένας αυτό το ρεύμα και ποιά η στάση του απέναντι στην άγνωστη, μη καθοδηγούμενη πολυφωνία και δυναμική που αυτό ενέχει.

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΠΡΟΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Το τεχνητό δίλημμα βία - μη βία έρχεται αργοπορημένα (αλλά τόσο συντονισμένα απο media, αυτόκλητους εκπροσώπους του "κινήματος" - ΑΤΤΑC, κόμματα) να απαντήσει στην αγωνία τους πως θα ανταπεξέλθουν απέναντι σ' αυτό το μη χειραγωγήσιμο, πέρα απο "ρεαλιστικά" αιτήματα και τακτοποιημένες λύσεις φαινόμενο. Τα παρωχημένα στερεότυπα μορφών δράσης επαναφέρονται εσπευσμένα εν ειδει ξεσκαρταρίσματος.

Σύμφωνα με την αντίληψη ενός πολιτικά ορθού κινήματος οι βίαιοι "προβοκάτορες" περιττεύουν.... Οι επίδοξοι συννομιλητές των κυβερνώντων ΑΤΤΑC και λοιπές Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, έσπευσαν (χωρίς να τους το ζητήσει κανείς) να απολογηθούν και να καταγγείλουν, επιμένοντας στο οτι αυτοί δεν είναι βίαιοι. Και όλα αυτά στη συγκυρία μιας κρατικής δολοφονίας - ουσιαστικά - και πολλών σοβαρών τραυματισμών.

Το ερώτημα βία - μη βία αποδεικνύεται ανεδαφικό. Καθένας είναι σε θέση να επιλέγει τον αποτελεσματικότερο τρόπο δράσης. Βέβαια οι προθέσεις και.... η καλή πίστη του καθενός δεν είναι πάντα ευκρινείς. Διότι ενώ η μη βίαση αντίσταση δε θα μπορούσε ποτέ να θεωρηθεί εξ' αρχής αφομοιωτική ή μη επαναστατική, καθίσταται προβληματική στην πε-

ρίπτωση όσων την προτάσσουν ως ένδειξη νομιμότητας.

Η συγκεκριμένη μη βίαση εκδοχή είναι, τουλάχιστον, ετεροκαθοριζόμενη με βάση τις νομικές ρήτηρες της εξουσίας.

Το ίδιο το ερώτημα (βία ή όχι) που τέθηκε εντονότατα μετά τα γεγονότα του Γκέτεμποργκ απο όσους πεφωτισμένους καθοδηγητές διεκδικούν κινηματικά εύσημα ,δεν είναι η ουσία του ζητήματος.

Η συνολική προσπάθεια επαναφοράς διαχωρισμών είναι κατα πολύ σημαντικότερη, καθώς θέτει υπό αμφισβήτηση όλη την ουσία του ρεύματος της αντιπαγκοσμιοποίησης, τον πλουραλισμό και την ευελιξία.

Και αν ο πρώτος διαχωρισμός ως βίαιοι και μη βίαιοι γίνει πραγματικά συνείδηση στους συμμετέχοντες, δε θα αργήσει να εμφανιστεί το ίδιο έντεχνα ο δεύτερος, ενδεχομένως σχηματοποιημένος με κάποιο άλλο δίπολο κ.ο.κ.. Ζητούμενο λοιπόν, ο απεγκλωβισμός απο τεχνητούς διαχωρισμούς αλλά και η υπέρβαση όσων εξυπηρετούν την τακτική διάσπασης μέσω παρελθοντικών καταγγελιών και προβοκατορολογίας. Στη συμμετοχή μας και τη βούληση για συνδιαμόρφωση έγκειται η διαφύλαξη της πολυμορφίας αυτού του ρεύματος της αντιπαγκοσμιοποίησης, για να μην καταλήξει μια εθιμοτυπική γραφικότητα.

ΑΤΤΑC, Όλε Μασαν, όταν επικοινωνήσαμε τηλεφωνικά μαζί του στη Στοκχόλμη.

Η ΑΤΤΑC αποτελεί ένα δίκτιο οργανώσεων που, όπως αναφέρουν οι ιδρυτές του, έχει ως στόχο την κριτική αντιμετώπιση της παγκοσμιοποίησης και του νεοφιλελευθερισμού.

Πρόκειται για ένα δίκτιο που ιδρύθηκε στη Γαλλία στις 3 Ιουνίου 1998 και που συνδέει πολίτες, συνδικάτα και μίντια. Η έμπνευση για τη δημιουργία αυτής της οργάνωσης προήλθε απο ένα άρθρο του Ιγκνάσιο Ραμονέ με τίτλο "Αφοπλίστε τις αγορές" το οποίο δημοσιεύτηκε στη Μοντ Ντιπλοματίκ το Δεκέμβριο του 1997.

"ΣΕ ΚΡΙΣΗ"

"Ο στόχος μας" αναφέρει ο εκπρόσωπος της ΑΤΤΑC "δεν ήταν ποτέ να τρομάξουμε τους πολιτικούς ή τον ευρύτερο πληθυσμό". Αντίθετα, στόχος ήταν η προσπάθεια μαζικοποίησης του κινήματος, με τη μεταφορά κριτικής πληροφόρησης στους πολίτες.

"Όμως μετά τις συγκρούσεις στο Γκέτεμποργκ η προσπάθεια μας βρίσκεται σε κρίση. Οι συγκρούσεις κατέστρεψαν προσπάθειες ετών να αρθρωθεί ένας διάλογος μεταξύ των ακτιβιστών του ευρύτερου πληθυσμού και των πολιτικών γύρω απο το θέμα της παγκοσμιοποίησης". Και συνέχισε :

"Είχαμε φτάσει στο σημείο να έχουμε big screen συζητήσεις με τους Πρόντι, Σολάνα, Φίσερ για αυτά τα θέματα. Είχαμε φτάσει στο σημείο να έχουμε μαζί μας τη συμπάθεια του μεγαλύτερου μέρους του Σουηδικού πληθυσμού. Όμως, μετά τα πρόσφατα γεγονότα, όλα αυτά ανήκουν στο παρελθόν".

"Δυστυχώς πάνω απο το 90% του Σουηδικού πληθυσμού επικρότησαν τις ενέργειες των αστυνομικών, ζητώντας ακόμη βιαιότερη αντιμετώπιση". Μάλιστα, σύμφωνα με ανταποκρίσεις, χιλιάδες Σουηδοί πολίτες είχαν παραταχθεί στους δρόμους και χειροκροτούσαν τους αστυνομικούς.

ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ

Σύμφωνα με τον συνομιλητή μας η συμπεριφορά εκείνων που προκάλεσαν τις καταστροφές ήταν τελείως απαράδεκτη. "Κατέστρεψαν τον κεντρικό δρόμο του Γκέτεμποργκ, καίγοντας και ληστεύοντας τα καταστήματα". Στο σημείο αυτό ο συνομιλητής μας προσθέτει πως στις εκδηλώσεις μετείχε και μια ομάδα ακροδεξιών διαδηλωτών που είχαν έρθει απο τη Γερμανία. Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο της ΑΤΤΑC, ένα απο τα μεγαλύτερα προβλήματα που θα αντιμετωπίσουν ακτιβιστικές οργανώσεις όπως η δική του είναι οτι θα κοπεί η πρόσβαση τους στα συνδικάτα. Όπως έγραψε η Δανέζικη-Ινφορμασιόν, μετά τις ταραχές τα συνδικάτα θα έχουν πρόβλημα να διατηρούν σχέσεις με κάποιους που θα καταγράφονται στην κοινή γνώμη ως χούλιγκανς.

"Είναι γεγονός", παρατηρεί ο συνομιλητής μας "οτι μετά τα γεγονότα και στο βαθμό που υπάρχει πίεση της κοινής γνώμης, τα συνδικάτα θα αντιμετωπίσουν πρόβλημα συνεργασίας μαζί μας".

Καταλήγοντας, ρωτήσαμε το συνομιλητή για την ευθύνη της αστυνομίας. "Δε γνωρίζουμε τίποτα ακόμα" μας απαντά. "Στο σημείο αυτό θελουμε να είμαστε πολύ προσεκτικοί και να περιμένουμε τα αποτελέσματα των ανακρίσεων. Πάντως μπορώ να σας πω οτι αντιμετώπιζαν πολύ σοβαρά προβλήματα και απειλές και σε τελική ανάλυση είναι και αυτοί άνθρωποι".

Ελευθεροτυπία, Τρίτη 19 Ιουνίου 2001

ΑΦΟΜΟΙΩΣΗ Η ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

Η παρουσία και η δραστηριότητα Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, ΑΤΤΑΚ κλπ, μέσα σ' αυτό το ρεύμα εγείρει το ερώτημα κατά πόσο το λεγόμενο κίνημα δεν αποτελεί εφελκυστήρα για κάποιους ως νέα προοδευτική εναλλακτική του συστήματος. Δε θα είναι άλλοτε πρωτοφανής ο μετασχηματισμός "κινήματος" μερικού χαρακτήρα σε φορέα εξουσίας και συνδιαλλαγής (πράσινοι).

Παράλληλα, η δημόσια συγκατάβαση των ευρωπαίων κυριάρχων για τις παράπλευρες συνέπειες της παγκοσμιοποίησης, όσο και η πρόσκληση σε ανοικτό διάλογο με όσους διαδηλωτές δηλώνουν "νομιμόφρονες", δεν είναι απίθανο να προσελκύσει να αναλάβουν ένα ρόλο μεσολαβητή, συνομιλητή όσους λίγο

πολύ τον ορέγονται. Άλλος ένας κίνδυνος δηλαδή είναι το κέντρο βάρους της αντίστασης να περάσει από τη μαζικότητα του δρόμου στην αντιπροσώπευση, στα FORUM, στα αντισυνέδρια, ακόμη και στα συνέδρια.

"Στους Ιταλούς και τους ευρωπαίους που ετοιμάζονται να διαδηλώσουν, κάτι που είναι δικαίωμά τους να κάνουν, λέμε ότι είμαστε ανοιχτοί στο διάλογο"

"Η χώρα μου είναι έτοιμη να διαγράψει το χρέος των φτωχότερων χωρών. Μέχρι σήμερα δεν έχει υπάρξει διάλογος μεταξύ μας ώστε να τους κάνουμε να καταλάβουν (!!) ότι συχνά οι αντιρρήσεις μας είναι ίδιες" (Σίλβιο Μπερλουσκόνι)

Η ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΜΙΑΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Από την άλλη, η άρθρωση ενός ριζοσπαστικού λόγου και η ανάδυση ενός ευρύτερου, αντιεξουσιαστικού στη δομή του, ανατρεπτικού χώρου, είναι περισσότερο πιθανή αλλά και δυνατή από ποτέ. Ο προσανατολισμός αυτού του ρεύματος αντίστασης, προκαταβάλλει για το καλύτερο, εμφανίζοντας στην πλειοψηφία του αμεσοδημοκρατικές αρχές, αυτόνομη δραστηριοποίηση και εχέγγυα οργανωτικότητας, παρά τα όποια

λάθη ή αντιφάσεις ενσάρκωσαν στο παρελθόν οι αποφάσεις διαφόρων (η άστοχη τοποθέτηση του συντονιστικού των κινητοποιήσεων στην Πράγα INPEG, κατά της βίας των διαδηλωτών).

Το πολύ απλό ζητούμενο, είναι η αντίσταση στον παγκόσμιο καπιταλισμό, σε επίπεδο λόγου και δράσης, να συνολικοποιηθεί ποιοτικά και να ριζοσπαστικοποιηθεί. Απέναντι στους σχεδιασμούς και τις επιθέσεις του υπερεθνικού κεφαλαίου, η μερικοποίηση και η ανάσυρση αιτημάτων, είναι εκ των προτέρων αφομοιώσιμη. Εξίσου προβληματική είναι η συνθηματική επαναφορά του νεκρού παρελθόντος, ψυχροπολέμικών ισορροπιών και κρατικών μονοπωλίων...

Δεν ερχόμαστε να υπερασπίσουμε κανενός είδους ΠΑΛΙΟ κόσμο μέσα από την αντίθεσή μας στην παγκοσμιοποιημένη βαρβαρότητα του νέου αιώνα. Ούτε επιδιώκουμε τη μετάλλαξη της παγκοσμιοποίησης, γνωρίζοντας πολύ καλά ότι ο καπιταλισμός (εθνικός ή διεθνοποιημένος) δεν επιδέχεται διόρθωση, τροποποίηση, βελτιωμένη διαχείριση, αλλά μόνο ανατροπή. Η εναγώνια προσμονή μιας εναλλακτικής πρότασης είναι τόσο ανούσια, όσο και ανέφικτη (την ίδια στιγμή που και οι ίδιοι οι κυριάρχοι μοιάζουν να μην έχουν σχηματοποιήσει τις προτάσεις για την περίφημη ολοκλήρωση του καπιταλιστικού συστήματος). Ο ίδιος ο αυτόνομος αγώνας ενάντια στο καταπιεστικό παρόν είναι σε θέση να κυοφορήσει τις μορφές οργάνωσης και αυτοδιεύθυνσης του αύριο.

Η Πρωτοβουλία Αναρχικών Θεσσαλονίκης θα συμμετάσχει στις διαδηλώσεις ενάντια στη Σύνοδο Κορυφής των G8 και το παγκοσμιοποιημένο κεφάλαιο, με ναυλωμένο λεωφορείο που θα αναχωρήσει από τη Θεσσαλονίκη στις 18 Ιουλίου.

Όσοι επιθυμούν να μεταφερθούν στη Γένοβα με το λεωφορείο αυτό, μπορούν να επικοινωνούν στα τηλέφωνα:

0945 832 558, (όλη την ημέρα) και **031 261 290** (απόγευμα)

Επίσης, με αφορμή τη Σύνοδο Κορυφής στη Γένοβα, η Π.Α.Θ. διοργανώνει εκδήλωση - ενημέρωση την Τρίτη 10 Ιουλίου στις 7 το απόγευμα, στο αίθριο της Πολυτεχνικής Σχολής του Α.Π.Θ. Θα ακολουθήσει συζήτηση.

